

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/174/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217211334
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2217211334.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: D. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H., o zaplatenie 942,33 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 16. mája 2018, č.k. 14Csp/155/2017-232, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ruší a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 52, § 100 ods. 1, § 101 a § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 708, § 709 a § 710 Obchodného zákonníka, § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., keď dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že povolené prečerpanie nastavil žalovanému k jeho účtu na základe písomnej zmluvy/dohody s ním, v ktorej by bolo konkretizované so všetkým, čo úverová zmluva má obsahovať. Táto zmluva postráda zákonom dané náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a preto sa naň hľadí ako na úver bezúročný a bezpoplatkový (§ 11). Pričom z výpisov súd zistil, že žalovaný z účtu čerpal celkom sumu vo výške 5.460,81 eur (platby kartou 346,17 eur, výbery hotovosti 3.700 eur, inkaso 32,25 eur, splátka úveru 1.382,39 eur), pričom na účet zaplatil celkom sumu vo výške 5.499 eur (1.499 eur vkladmi v hotovosti a 4000 eur bezhotovostným prevodom). Ako je však uvedené vyššie, kreditné platby sa na účet žalovaného pripisovali iba do 14.05.2014 a rovnako tak žalovaný realizoval poslednú platbu kartou dňa 24.02.2014 s tým, že od tohto dátumu už žalovaný žiadne transakcie na účte nevykonával (žiadne platby, žiadne výbery). Na čiastky, pripisované na ľarchu účtu titulom „úroku“ žalobcovi žiaden nárok nevznikol. Za danej situácie preto, pokiaľ k čerpaniu došlo najneskôr dňa 24.02.2014, dňom 25.02.2014 začala plynúť trojročná premlčacia lehota, ktorá uplynula dňa 25.02.2017, teda lehota na uplatnenie nároku na súde uplynula týmto dňom a pretože bola žaloba podaná dňa 05.06.2017, bola podaná zjavne po uplynutí lehoty, na ktorú okolnosť súd prihliadol ex offa a žalobe nebolo možné vyhovieť. Navyše žalovaný na vedený účet poskytol vyššiu časť prostriedkov (5.499 eur) ako z nej čerpal (5.460,81 eur). Z uvedených dôvodov súd žalobu zamietol v celom rozsahu. Žalobca nebol v konaní úspešný, a preto by podľa § 255 ods. 1 CSP vzniklo právo žalovaného na náhradu trov konania. Jemu ale žiadne nevznikli, a preto súd žiadnej zo sporových strán náhradu trov konania nepriznal.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal zmeny napadnutého rozhodnutia a vyhovieť žalobe. Mal za to, že v špecifikácii pohľadávky zo dňa 09.04.2018 uviedol, z čoho pozostáva suma debetného zostatku, čo tvorí istinu, ktorú žalovaný skutočne

čerpal a v akej výške, v akej celkovej sume boli vyrubené poplatky a úroky, ako boli úroky počítané, kde boli jednotlivé poplatky upravené a v akej výške, aké úhrady žalovaný na účet vyrovnal, aká je celková suma kreditných a debetných položiek na účte atď., pričom okrem výpisov z účtu žalovaného predložil súdu aj prehľad jednotlivých transakcií, ktoré boli zrealizované na účte žalovaného. Mal za to, že pokiaľ súd považoval žalobu za neúplnú tak, ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, mal ho vyzvať na jej doplnenie/opravu v zmysle § 129 ods. 1 CSP. Súd žalobcu na doplnenie žaloby nevyzval, avšak napriek tomu vo veci meritórne rozhodol, pričom uvedený postup je procesne vadný a žalobcovi ním bola odňatá možnosť uplatňovať si procesné práva za účelom účinnej ochrany jeho práv. V tejto súvislosti poukázal i na rozhodnutia ďalších krajských súdov. Čo sa týka tvrdenia, že nepreukázal, že povolené prečerpanie nastavil žalovanému k jeho účtu na základe písomnej zmluvy/dohody s ním a táto zmluva postráda zákonom dané náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., tak toto tvrdenie súdu považoval za zmätočné, nakoľko zmluvu o povolenom prečerpaní súdu doručil a súd nekonkretizoval, ktoré z náležitostí zmluva neobsahuje. Mal za to, že nie je možné považovať súdne rozhodnutie za dostatočne odôvodnené, jasné a určité, ak svoje rozhodnutie odôvodňuje tým, že dohoda zmluvných strán je neplatná, v tomto prípade konštatuje, že zmluva o povolenom prečerpaní neobsahuje zákonom stanovené náležitosti, avšak svoj názor súd nepodložil žiadnou právnou argumentáciou a ani nekonkretizoval, ktoré z uvedených náležitostí v zmluve absentujú.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 14Csp/155/2017 je zaplatenie sumy 942,33 eur s príslušenstvom.

6. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba žalobcu v celom rozsahu zamietnutá.

7. Žalobca v odvolaní v prvom rade namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku.

8. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým sa znemožní stranám sporu realizácia procesných práv, ktoré im Civilný sporový poriadok priznáva, pričom odňatie možnosti konať pred súdom je relevantné vtedy, ak išlo o postup nesprávny (uvažované z hľadiska zachovania postupu súdu určeného zákonom alebo ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi) a ak sa postup súdu prejavil v priebehu konania, a tiež pri rozhodovaní. Nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa uskutočňuje v ústavnom a zákonom procesno-právnom a hmotno-právnom rámci. Procesno-právny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu ako vyplývajú z čl. 36 a nasl. Listiny základných práv a slobôd, ako aj čl. 46 Ústavy SR. Jedným z týchto princípov je i povinnosť súdov svoje rozhodnutie odôvodniť, a to spôsobom zakotveným v jeho ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Z odôvodnenia rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. V prípade, ak sú právne závery súdu v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej novej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplývajú, treba považovať takéto rozhodnutie za rozhodnutie v rozpore s čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj čl. 46 Ústavy SR.

9. To znamená, že rozhodnutie súdu musí spĺňať požiadavky zákona z hľadiska jeho odôvodnenosti (preskúmateľnosti) v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť dôvody rozhodnutia a preukázať tak správnosť rozsudku.

10. Je potrebné dať za pravdu odvolateľovi, že napadnutý rozsudok nemá náležitosti v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP, keď súd prvej inštancie síce udáva, že považuje uzatvorený úver za bezúročný a bez poplatkov vzhľadom na chýbajúce náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ale uvedené ďalej nekonkretizuje, na základe čoho jeho záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je nepreskúmateľný.

11. Nesprávnym bol tiež postup súdu prvej inštancie, ktorý v zmysle ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa z úradnej povinnosti posudzoval premlčanie nároku žalobcu.

12. Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. v znení účinnom do 26.07.2018, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

13. Ustanovenie § 5b bolo do Zákona o ochrane spotrebiteľa vnesené novelou, zákonom č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pričom platnosť a účinnosť nadobudlo 1. mája 2014. Na základe predmetného ustanovenia § 5b zák. č. 250/2007 Z. z., sa súdu (ktorý je možné považovať za orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy) ukladala povinnosť v súdnom konaní z úradnej povinnosti prihliadať na premlčanie v spotrebiteľských veciach, aj keď sa ho spotrebiteľ nedovolá. Predmetnému ustanoveniu sa prisudzoval v súdnej praxi procesný charakter, preto bolo aplikované súdmi aj v konaniach, ktoré sa začali ešte pred účinnosťou tohto ustanovenia.

14. Nálezom PL. ÚS 11/2016-60 zo dňa 07.02.2018 Ústavný súd SR rozhodol, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Predmetný nález bol vyhlásený v Zbierke zákonov Slovenskej republiky dňa 27.09.2018, čím stratilo ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. účinnosť.

15. Ústavný súd SR vo svojom náleze PL. ÚS 11/2016-60 zo dňa 07.02.2018 v bode 51. uzavrel, že predmetné ustanovenie prekračuje prah komponentu právnej istoty ako súčasť princípu právneho štátu, ako aj práva na súdnu ochranu, čím je porušený princíp legality ako komponent procesnej férovosti, a takto aj „férovosť“ legislatívna chránená čl. 1 ods. 1 Ústavy.

16. Vzhľadom na uvedené východiská, nálezom Ústavného súdu vo veci sp. zn. PL. ÚS 11/2016 stratilo ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. účinnosť ex tunc, t. j. bolo anulované od počiatku, hľadí sa naň ako by nikdy nebolo účinné, a teda nikdy nebolo súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky. V zmysle ust. čl. 152 ods. 4 Ústavy SR predmetné ustanovenie nemalo byť v právnej praxi ani nikdy aplikované. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie v danom prípade oprel svoje zamietajúce rozhodnutie o také znenie § 5b zák. č. 250/2007 Z. z., ktoré v čase jeho rozhodovania nebolo účinné, teda súd rozhodol v rozpore s Ústavou SR a zákonom, čím nielenže vec nesprávne právne posúdil, keď pristúpil k posudzovaniu otázky premlčania nároku žalobcu z úradnej povinnosti a nie na námietku dlžníka, svojím postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

17. K veci považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že civilné sporové konanie je ovládané princípmi formálnej pravdy. Je procesnou povinnosťou žalobcu uviesť správnu formuláciu žaloby. Z hľadiska nedostatkov žaloby je namieste rozlišovať nedostatky žaloby na tie, ktoré bránia meritórnemu prejednaniu žaloby a tie, ktoré súvisiac s vecnou legitimitáciou, čiže ktoré sú rozhodujúce pre zodpovedanie otázky, či bude žaloba vyhodnotená ako dôvodná alebo nedôvodná. V prípade prvého uvedeného nedostatku je úlohou súdu vyzvať stranu sporu uznesením na odstránenie nedostatkov žaloby. Naproti tomu v prípade druhého uvedeného nedostatku súd z dôvodu zachovania rovnosti strán konania nevyzýva stranu sporu na odstránenie nedostatku žaloby (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo 305/2014).

18. V preskúmanom prípade ide o nedostatok, ktorý nebránil meritórnemu prejednaniu žaloby, a ktorý bol významný až pre zodpovedanie otázky, či žaloba je dôvodná alebo nie, čo sa prejavilo aj v tom, že žaloba nebola odmietnutá z procesných dôvodov, ale že súd žalobu zamietol na základe meritórného posúdenia. Žalobca síce uviedol všetky formálne náležitosti žaloby, ale súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca si nesplnil povinnosť tvrdenia a neuniesol dôkazné bremeno. Žalobca nevyužil svoje procesné právo zúčastniť sa na pojednávaní a nevyužil príležitosť dodatočne si splniť povinnosť tvrdenia a povinnosť uniesť dôkazné bremeno. Keďže žalobca si nesplnil svoju povinnosť

tvrdenia a povinnosť uniesť dôkazné bremeno, je to práve žalobca, ktorý musí znášať dôsledky spojené s nesplnením uvedených povinností, ktoré spočívajú v strate sporu.

19. Zmluva o povolenom prečerpaní na účte zo dňa 11.10.2013 sa nachádza na č.l. 188. Namieste je aplikovať zásadu iura novit curia, ktorá znamená, že právna kvalifikácia žalobného nároku je vecou súdu. V prípade, že zmluva musí byť vyhotovená v písomnej forme, musia byť všetky podstatné náležitosti priamo uvedené v zmluve. Z právneho hľadiska je povolené prečerpanie definované v § 2 písm. e) zákona o spotrebiteľských úveroch. Bližšia právna úprava povoleného prečerpania sa nachádza v § 10. V zmysle § 10 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch je obligatórnou náležitosťou aj náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. d) - doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o povolenom prečerpaní však takúto náležitosť vôbec neobsahuje, teda z nej nie je zrejmé, či bola uzatvorená na dobu určitú alebo na dobu neurčitú. Údaj o dobe trvania zmluvy je významný pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť, na aký čas bude mať finančné prostriedky k dispozícii. Význam tejto informácie je potrebné vidieť aj v tom, aby spotrebiteľ vedel, kedy má včas začať uhrádzať splátky, aby sa nedostal do omeškania, čo odôvodňuje právny záver, že význam tejto informácie nemožno bagatelizovať. Právnym dôsledkom absencie tejto obligatórnej náležitosti je to, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. c) zákona. Je nepochybné, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným vznikol na základe písomnej zmluvy, a to zmluva o povolenom prečerpaní, ktorá mohla byť zmenená len dvojstranným písomným súhlasom zmluvných strán, ako je to upravené v § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 09.04.2018 (č.l. 185) konštatoval, že znížil limit povoleného prečerpania na 0,- eur dňa 01.12.2014 s odkazom na výpis z účtu za dané obdobie. Žalobca ale v konaní nepreukázal, že by so žalovaným uzavrel písomnú dohodu o zmene zmluvy o povolenom prečerpaní, v ktorej by bola deklarovaná obojstranná vôľa znížiť povolené prečerpanie debetného zostatku na sumu 0,- eur. Hoci bod 8.9. Všeobecných obchodných podmienok (č.l. 13) upravuje jednostranné zníženie limitu povoleného prečerpania, takéto ustanovenie je v rozpore s § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a teda je neplatné. Uvedené ustanovenie VOP je potrebné označiť za neplatné aj z dôvodu, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu v spotrebiteľskom vzťahu v prospech dodávateľa a v neprospech spotrebiteľa, keď dodávateľ môže ľubovoľne jednostranne meniť výšku limitu bez toho, aby mal spotrebiteľ na takéto jednostranné rozhodnutie akýkoľvek dosah, a to bez odstúpenia od zmluvy o povolenom prekročení.

20. Žalobca odstúpil od zmluvy až listom zo dňa 04.05.2017 (č.l. 108), z čoho vyplýva, že banka nemala dôvod označiť povolené prečerpanie za nepovolené prečerpanie, a teda nebolo namieste aplikovať na povolené prečerpanie, ktoré je v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročné a bez poplatkov, ani úrokovú sadzbu 28% p. a. pre nepovolené prečerpanie. Z prehľadu všetkých transakcií na č.l. 185 vyplýva, že kreditné operácie spotrebiteľa pozostávajú z týchto položiek: vklad v hotovosti 1.499 eur a čerpanie úveru 4.000 eur. Z uvedeného prehľadu je ďalej zrejmé, že debetné operácie spotrebiteľa pozostávajú z týchto položiek: platba cez portál POS 346,17 eur, výber z bankomatu PRIMA BANKY 30 eur, výber z bankomatu inej banky 20 eur, výber hotovosti 3.700 eur, odchádzajúca platba inkasa 32,25 eur, splátky úveru 1.382,39 eur. Výber z bankomatu PRIMA BANKY vo výške 30 eur je uvedený vo výpise z účtu na č.l. 122 a výber z bankomatu inej banky 20 eur je zachytený vo výpise z účtu na č.l. 131. Na základe uvedeného je potom možno ustáliť, že spotrebiteľ uhradil sumu 5.499 eur a čerpal 5.510,81 eur, pričom výsledkom je dlho spotrebiteľa v celkovej výške 11,81 eur.

21. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie s použitím ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil, keďže súd prvej inštancie svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (nepreskúmateľnosť rozsudku, posudzovanie premlčania z úradnej povinnosti), pričom tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

22. Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude opätovne vec prejednať a rozhodnúť, pričom pri svojom rozhodnutí bude viazaný právnym názorom vysloveným odvolacím súdom. Následne súd prvej inštancie vo veci rozhodne a svoje rozhodnutie odôvodní v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP. V novom rozhodnutí prvoinštančný súd rozhodne aj o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 1 a 3 CSP).

23. Senát krajského soudu uvedené rozhodnutí přijal poměrem hlasů 3:0, tedy jednohlasně.

Poučení:

Proti rozhodnutí odvolacího soudu je přípustné dovolání, ak to zákon připouští (§ 419 CSP).

Dovolání je přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu vo věci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo věci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacího soudu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacího soudu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho soudu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho soudu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho soudu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho soudu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho soudu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).